

буји-баји модра клицо
сутра ћеш клицати новим законима
стићи ће и тебе бунило закасног чуђења
прогањаће те беда расељених насебина
стидећеш се осушених старачких кожа
пред каменим угрисцима секутића
и знаћеш коначно шта завист
шта је гнусоба успостављених хијерархија
у пози ускипелих сталежа
шта је милост утиснутог жезла у месо твога опстанка
рачво заузданих видика
нећеш умаћи чељустима наслеђених ложишта
ходницима баук-крематоријума
стишаћеш беснило свога успона
балавећи обло чело прастарих олтара
у локви избљуваног самопрекора
па ипак
отисци скинутог ордења
стругаће твоја плаћна крила
високо горе
где са дискова ражаних ореола
капљу свети цитати
по рунима заталасаног крда

ПОВЕЉА

Верослав СТЕФАНОВИЋ

СЛОВЕНСКИ ВРТ

СТАРА КУЉА

У левом крилу
Је детињство
Поред шпорета
Десно су хлеб и кревет

Слика ратника
Свадбе урезане у светлост
Споменица у углу
Пада ноћ из дувара
Све је ту

Темељ укопан у срце
Роксанде
Као недодир Ветра и Мораве
У кров се увукли

Љубавници /вечерњи/
Враћају се у кућу
Сламатици и небу

Стара кућа се руши
Пољупцем
А у сан долазе
Деца да подигну нов кров

СЛОВЕНСКИ КОРЕНИ

Љубиши Мишићу

У свом словенском врту
Скупљаш Карпате
А не верујеш души
Ни земљаном праоцу

Песма ти је побегла
И даље бежи
Јуре те само словенске љубави
И застарели стихови

Реч се утискују у срце
Бележи трајање
У дете

ПОВЕЉА

Добрила МАРАВИЋ

ДРУГИ ОБЛИЦИ

СЛИКА

Од свих тих дана небројивих,
као палетом нанесених у сећања,
у боре и све невидљиве поре
наших осећања, тек понеки нам се открије.

То се догоди када се неки дуго, сетно
пошени дан
распукне изненада. На слици се најпре
почну мењати обриси као приликом
набирања земљине коре. Затим се стану
издвајати неки саовим друпи облици,